

WiaryGodni – program do pracy z młodzieżą w klasie 8 - kwiecień

KATECHEZA

Temat: Czy mogę się zbawić bez wspólnoty Kościoła?

Cel: Ukazanie konieczności wspólnoty Kościoła w osobistym dążeniu do zbawienia.

Materiały: Sprzęt do projekcji, tablica, prezentacja, księga Pisma Świętego.

[SLAJD 1]

Modlitwa:

Katecheta zaprasza wszystkich do modlitwy na rozpoczęcie katechezy. [SLAJD 2] Wprowadza do modlitwy informując, że słowo Boże z Listu do Efezjan zostanie najpierw przez niego odczytane na głos, a potem będzie chwila ciszy, aby je samemu przeczytać i w chwili rozważyć. Katecheta wyświetla tekst modlitwy:

„A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga - zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha. Amen” (Ef 2, 19-22).

Treść spotkania

WSTĘP:

Katecheta podaje temat katechezy. [SLAJD 3] Następnie zapisuje na środku tablicy pytanie: „Czym jest Kościół?” i zachęca uczniów do odpowiedzi na to pytanie. Zapisuje je w formie słoneczka wokół pytania. [SLAJD 4] Na zakończenie wstępu zaprasza uczniów do oglądnięcia filmiku z cyklu 3MC:

<http://www.youtube.com/watch?v=4DgSfWLEKa8>

Katecheta podsumowuje filmik skupiając się na obrazie Kościoła jako Ciała Chrystusa:

[SLAJD 5] Istnieje wiele obrazów ukazujących czym jest Kościół. Jednym z najbardziej znanych i najlepiej oddających rzeczywistość jest obraz Kościoła jako Ciała Chrystusa. Nasz Pan Jezus Chrystus jest głową, a my członkami Jego ciała. Obraz ten pokazuje, że Kościół to nie tylko zgromadzenie wiernych, ale zjednoczony ze sobą jeden organizm. Organizm, w którym są nie tylko żyjący na ziemi (Kościół wojujący, pielgrzymujący), ale również dusze w czyśćcu cierpiące (Kościół oczyszczający się) oraz zbawieni w niebie (Kościół triumfujący, chwalebny).

ROZWINIĘCIE TEMATU:

Celem tej części katechezy będzie ukazanie, że Jezus Chrystus chciał, aby Jego zbawcze działanie było kontynuowane we wspólnocie Kościoła i świętych sakramentach.

[SLAJD 6] Rozważmy teraz początki Kościoła. Uświadomimy sobie, że Pan Jezus chciał założyć Kościół, aby kontynuował on Jego misję zbawienia ludzi. Chrystus nie ustanowił go jednym aktem, lecz przez różne wydarzenia: m.in. powołał uczniów, ustanowił Dwunastu oraz Piotra jako pierwszego spośród Apostołów, przekazał im władzę odpuszczania grzechów oraz posłał z misją nauczania.

[SLAJD 7] Spójrzmy teraz na fragmenty Pisma Świętego, które ukażą nam, że każdy człowiek potrzebuje wspólnoty Kościoła, aby dążyć do zbawienia.

Z Pisma Świętego katecheta odczytuje wybrane fragmenty. Czytane teksty należy również wyświecić, aby wszyscy uczniowie mogli je zobaczyć. Każdy tekst powinien zostać omówiony z uczniami.

[SLAJD 8] Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skalą], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie» (Mt 16, 13-19).

Pan Jezus nie tylko powołał uczniów oraz ustanowił Dwunastu, ale także wybrał, aby jeden z nich stał na czele tego grona. Następcami św. Piotra są kolejni papieże, którzy posiadają klucze królestwa niebieskiego tzn. posiadają władzę rządzenia Kościołem. Tylko Kościół katolicki pozostał wierny tej decyzji Pana Jezusa.

[SLAJD 9] Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane» (J 20, 19-23).

Chrystus po swoim zmartwychwstaniu przychodzi do uczniów i przekazuje im Ducha Świętego, dzięki którym mogą oni odpuszczać grzechy. Apostołowie przekazali ten dar swoim uczniom przez włożenie rąk. Tak mówi o tym św. Paweł w 1. Liście do Tymoteusza: „Nie zaniedbuj w sobie charyzmatu, który został ci dany za sprawą proroctwa i przez włożenie rąk kolegium prezbiterów” (1 Tm 4, 14). Przez wkładanie rąk w sakramencie święceń przekazywany jest dar Ducha Świętego, dzięki któremu kapłani mogą odpuszczać grzechy w sakramencie pokuty i pojednania.

[SLAJD 10] *Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem (J 6, 54-55).*

Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: «To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!» Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana (Łk 22, 19-20).

Spożywanie Ciała Chrystusa jest konieczne do tego, aby mieć życie, życie na wieki. Ciało naszego Pana jest prawdziwym pokarmem. To nie jest jakiś symbol – Chrystus jasno i wyraźnie mówi „To jest Ciało moje” wskazując na chleb. Dlatego też nakazuje uczniom czynić to (sprawować Eucharystię) na swoją pamiątkę – aby ludzie wszystkich czasów mogli spożywać Jego Ciało i Krew.

Podsumowując katecheta stara się ukazać, że Pan Jezus chciał założyć Kościół wraz z jego instytucjonalnym charakterem oraz że tylko w tym Kościele możemy uzyskać odpuszczenie naszych grzechów, a zatem również zbawienie.

[SLAJD 11] Widzimy zatem, że jako grzesznicy potrzebujemy Kościoła instytucjonalnego wraz z sakramentami, dzięki którym możemy zyskać odpuszczenie grzechów oraz karmić się Ciałem Chrystusa, którego spożywanie jest konieczne, aby posiadać życie. Wielu ludzi głosi: „Bóg tak, Kościół nie!”. Gdzie jednak zyskają odpuszczenie grzechów? Gdzie mogą spożywać Ciało Chrystusowe?

[SLAJD 12] Jako katolicy tworzymy razem mistyczne Ciało Chrystusa. Organizm ten odżywiany jest przez sakramenty. Tylko walcząc z naszymi grzechami oraz karmiąc się Komunią Świętą jesteśmy żywymi członkami tego Ciała.

[SLAJD 13] Wyrażają to słowa modlitwy św. Tomasza z Akwinu przed przyjęciem Komunii Świętej: „Najlaskawszy Boże, daj mi tak przyjąć Ciało Twego Syna Jednorodzonego, naszego Pana, Jezusa Chrystusa, które wziął z Maryi Dziewicy, abym mógł być wcielony w Jego ciało mistyczne i zaliczony między Jego członki”.

NOTATKA:

*Katecheta wyświetla uczniom notatkę z lekcji **[SLAJD 14]** oraz podsumowuje katechezę.*

Kościół został ustanowiony przez Chrystusa. Jego zadaniem jest kontynuować zbawczą misję Chrystusa na ziemi. W tym też celu Pan Jezus ustanowił sakramenty święte, do których mamy dostęp we wspólnocie Kościoła.

Jednak Kościół jest nie tylko wspólnotą, która gromadzi się dla jakiegoś celu, ale Ciałem Chrystusa, w którym Chrystus jest Głową, a my członkami. Włączenie do tego Ciała następuje przez chrzest święty. Aby być żywym członkiem tego Ciała należy walczyć z grzechem przez korzystanie z sakramentu pokuty i pojednania oraz karmić się Ciałem naszego Pana.

PODSUMOWANIE:

[SLAJD 15] Wróćmy do tematu katechezy: Czy mogę się zbawić bez wspólnoty Kościoła? Na tak postawione pytanie należałoby odpowiedzieć: nie. Są oczywiście wyjątkowe przypadki, w których ktoś może się zbawić nie mając możliwości poznania Jezusa i stania się członkiem Jego mistycznego Ciała. Jednak należy wyraźnie podkreślić, iż z zamysłu Bożego to sakramenty święte – zwłaszcza chrzest, pokuta i pojednanie oraz Eucharystia - są zwyczajnym środkami prowadzącymi nas do zbawienia.

Katecheta podaje termin spotkania w małej grupie oraz celebracji.

MODLITWA:

Katecheta prowadzi modlitwę za Kościół:

[SLAJD 16] Boże, w Opatrzności swojej postanowiłeś rozszerzyć królestwo Chrystusa na całym świecie i wszystkim ludziom dać uczestnictwo w zbawczym odkupieniu. Spraw prosimy, aby Twój Kościół powszechny, jako sakrament zbawienia, ukazywał i urzeczywistniał tajemnicę miłości Twojej do ludzi. Niech Kościół Twój stale się odnawia, uświęca i umacnia. Niech rozwija się w nim i trwa do końca nienaruszona wiara, świętość obyczajów, wzajemna miłość i prawdziwa pobożność. Jak nieustannie karmisz go słowem i ciałem Twojego Syna. tak nie przestań kierować nim troskliwie, aby ożywiony duchem ewangelicznym i apostołskim - pociągał wszystkich do Ciebie i prowadził do jedności w Twojej służbie.

Przez Chrystusa. Pana naszego. Amen.